

Meta Lah

DOI: 10.4312/vestnik.5.309-310

Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani
meta.lah@ff.uni-lj.si

MOJCA SCHLAMBERGER BREZAR, GREGOR PERKO, ADRIANA MEZEG: LA SYNTAXE DU FRANÇAIS – APPROCHE CONTRASTIVE

Mojca Schlamberger Brezar, Gregor Perko, Adriana Mezeg (2013): *La syntaxe du français – approche contrastive*. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. ISBN 978-961-237-598-0, mehka vezava, 247 strani, 22,90 €

Učbenik *La syntaxe du français – approche contrastive*, ki so ga napisali avtorji Mojca Schlamberger Brezar, Adriana Mezeg in Gregor Perko, v rokopisu obsega 247 strani.

Tema učbenika je obravnava francoske skladnje. Učbenik obsega tri večje sklope:

- Uvod v skladenjsko analizo: v njem avtorji uvedejo osnovne pojme skladenjske analize;
- Osnovne strukture povedi (Les structures fondamentales de la phrase): vrste povedi, pripovedna poved, vprašalna poved, vzključna poved, zanikanje in poudarjanje);
- Zložena poved (la phrase complexe): sovedje in priredje, podredje; indirektne vprašalne in vzključne povedi; različne vrste odvisnikov: dopolnjevalni, oziralni, prislovni, časovni, namerni, vzročni, posledični, pogojni, dopustni in protivni; stopnjevanje.

Avtorji k obravnavani tematiki pristopajo metodološko ustrezno, saj gredo od preproste h kompleksnemu oz. od znanega k manj znanemu. Ciljna publika učbenika so zlasti študentje dveh oddelkov Filozofske fakultete, prevajalstva in romanistike, ki osnove skladnje do neke mere že poznajo, potrebujejo pa poglobljen pristop, ki jim bo pomagal strukture bolje uzavestiti. Menim, da bo pristop ustrezen za študente obeh oddelkov; prevajalcem in tistim francistom, ki se bodo ukvarjali s prevajanjem, bo s kontrastivnim pristopom zlasti koristil pri prevajanju; študentom pedagoške smeri pa bo učbenik pomagal podrobneje razumeti slovnična poglavja in jih s tem tudi bolje prenesti učencem ali dijakom v šolah oz. slušateljem v jezikovnih šolah. Učbenik bo primeren tudi za zahtevnejše slušatelje jezikovnih šol, ki se francoščine učijo na visoki stopnji zahtevnosti.

Posamezno poglavje se začne z razlago, ki je pregledno členjena in ponavadi precej obširna. Avtorji učbenika k delu načrtno vpeljejo uporabnika učbenika – posebna ikona študenta opozarja, da bo moral sam nadaljevati z raziskovanjem. Pohvalno je, da je tudi

v tem delu uporabljen kontrastivni pristop in se študente navaja na primerjanje obeh jezikov; sodobni didaktični pristopi tak pristop priporočajo zlasti pri kompleksnejših in težjih poglavjih. Občasno avtorji uporabnika učbenika napotijo tudi k drugim virom, na primer spletnim stranem (npr. navodilo na str. 14).

Razlagi v vsakem poglavju sledijo vaje. Tipologija uporabljenih vaj je pestra, kar je smiselno. Določene vaje – zlasti tiste, ki so namenjene utrjevanju struktur – so precej enostavne, mehanične in spominjajo na strukturalne vaje. Za vajo oblik in pomnjenje so take vaje smiselne. Avtorji uporabijo tudi zahtevnejše vaje, med drugim takšne, pri katerih bo študent moral samostojno napisati celoten odstavek. Tudi pri vajah sledijo načelu od lažjega k težjemu, kar je vsekakor dobro. Zelo všeč sta mi zadnji dve vaji, pri katerih gre za daljša odlomka besedil sodobnih avtorjev, od študentov pa se pričakuje poznavanje in poglobljena analiza vseh usvojenih struktur.

Pozitivno je tudi to, da so v vajah uporabljeni kulturni in civilizacijski elementi (osebe iz književnih del, odlomki teh del, omembe tipične hrane, ipd.). Čeprav učbenik ni namenjen obravnavanju takšnih tem, bodo uporabniki nehote usvojili nekatere izraze; tisti bolj radovedni pa bodo sami raziskovali naprej in poiskali dodatne elemente razlage.

Predloženi učbenik je, po mojem védenju, po učbeniku mag. Elze Jereb, ki je izšel v osemdesetih letih, šele drugi učbenik slovenskih avtorjev, namenjen obravnavi francoske skladnje. Smiselno nadgrajuje določena poglavja Francoske slovnice po naše, ki jo je prav tako napisala E. Jereb. Dejstvo, da so učbenik napisali slovenski avtorji je posebej pomembno, saj so se kot rojeni govorniki slovenščine lahko posvetili tistim poglavjem, ki prav Slovencem v francoščini povzročajo največ težav.

Kar bi se zdelo smiselno dodati, so rešitve nalog – lahko tudi v posebnem snopiču – tako bi bil učbenik uporaben tudi za tiste, ki se francoščine učijo s samostojnim delom.

Iz vsega povedanega sledi, da učbenik *La syntaxe du français – approche contrastive* predstavlja nujno potrebno novost na slovenskem tržišču in bo zelo uporaben za različne vrste publike.